

Jernej Gašperin, Gašper Tič, Gregor Gruden, Karin Komljanec, Uroš Smolej

Gašper Tič

PROLOG V KATALOG

Eko, mikrofona,
da dobimo tak, sodoben gledališki ton.
Drage gledalke, dragi gledalci,
zvesti abonenti, naključni klienti,
dragi turisti, vsi, ki imate sedež vedno isti,
dragi politiki – vedno odsotni,
in ljubljene kritiki – nujno prisotni,
dragi vsi, ki dajete nam delež tega, kar zaslužite,
in vsi, ki se po vezah (na premieri) z nami zastopate ...
Dober večer, buona sera, good evening,
čau, čau, čau,
smo veseli, da ste pršli, upamo, ne bo vam žal, žal, žal.
Pozdravlja vas MGL ekipa,
ki srce za vas ji utripa,
ki se bo trudila,
da ne bo vas preveč zamorila.
Če komu bo dolgčas in ga spanec premami,
nej se zmeni s sosedom, da ga predrami.
Kdor pa do konca ne zakinka,
teater pol na šanku časti mu dva drinka!

Ne se bat, ne bom samo jaz gobcal, so z mano kolegi artisti,
 čeprav zdaj molčijo, niso statisti.
 Predstava je vrhunska, so rekli uni, ki so jo vidli pred vami,
 med njimi, čisto objektivno – moja mami.
 Dobili smo tudi že nagrado –
 nas najdoste v izložbi v Nami!
 Predstava ni dolga, uro in pol,
 je reku eden, ki je zadnjič v pavzi šel domov!
 V prestavi je vse, od Stanislavskega do ognjemeta, specialni efekti,
 kakšni prizori se vam bojo zdeli tudi defekti,
 ma sej znaste – kar je dobro, so zaslužni igralci, treba je bit fer,
 kar ne štima, je zajebal režiser.
 Ma kdor dela, se tudi moti; se zastonj ne reče gledališče:
 en sedi in gleda, drugi išče!
 Skratka, dobrodošli, v magično raketo z nami vstopite,
 vse skrbi in kar vas matra, pred vrati teatra pustite,
 se podajte z nami na to gledališko potovanje,
 kjer srečajo resnica se in sanje,
 kjer je vse zares in hkrati ni,
 kjer tudi kdor umre, v resnici preživi ...
 In dobro jo odnese celo tisti, ki se poročil!
 Zakaj je to najlepše potovanje? Ker greš vase potovat!
 Je blizu, je poceni in še vrneš se nazaj bogat!
 Če je zraven še zabava,
 je predstava prava,
 in se dolgo, dolgo igra,
 čeprav na festivalu umetniškem nobenem ne konča.
 Zdej čas bo že počasi, da začnemo, gremo v prizor,
 če ne, na vrsti bo že odmor.
 Danes si boste ogledali predstavo ... Kaj igramo danes?
 Aja, predstavo Svetovalec!
 V njej imam svetovalnico, sem mojster Paolo – Polde!
 Se opravičavam, se kdaj ne spomnimo, ki vsi tle tolko igramo ...

Vsak po deset in več vlog ... a vsi po eno plačo imamo!
 Skratka: Polde pomagaj, Polde svetuj, Polde naj vsakemu rešitve prinaša ...
 »Kako?« se mojster Polde vpraša.
 Počasi, korak za korakom, prizor po prizor,
 pri tem pomaga naj humor!
 Žanra, ki ga boste gledali, ne boste našli krog in krog;
 ni komedija, tragedija, ampak je burleskni dialogov katalog!
 Zdej, v naši državi, tako kot sz vsem, je sz žanri cela zmeda,
 gledalec bere eno, drugo gleda;
 kar naj bi komedija bilo, je prej bulvar,
 za kaj resnega razmišlja, če sploh dal bi dnar.
 Malo ve jih točno, kaj v teatru je groteska,
 še manj, kaj je burleska.
 Tako da: preden se pojavi kakšna dolga surla,
 razčistmo še, da izvira iz besede »burla«.
 Italijanščina nam jo je dala
 in pomeni kratko malo »šala«.
 Burleska pa tako nam smeh izvablja,
 da za prikazovanje resnega smešen način,
 za smešnega pa resnega uporablja.
 V teoriji – kaj pa v primeru?
 Recimo: mož pokoplje ženo in da napisat:
 »Tu leži moja žena, jaz pa počivam v miru!«
 Burleska – kako se igra pa katalog,
 smo študirali tri mesce, ampak najbrž vesta samo dva ... Korun in Bog.
 Ki ta naš katalog ni od Neckermanna, ni od Quelleteta, avtor je od sile:
 legenda naša, Korunov Mile.
 V prizoru prvem po ideji režiserke mlade in z besedami od Koruna
 pride k Svetovalcu nuna!